

Budapestre vonatkozó újságcikke

Osztályozás

398.332-41

Szerző:

Cím: A nyolcvankettedik karácsonyfa

Hely

Idő

"1921"

Forrás:

Pesti Napló

Személy

Bp.

1921. 12. 24

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közn. nyomt. XX. cs. 23. sz.

A nyolcvankettedik karácsonyfa

A szenteste premierje a Stefániában

(Saját tudósítónktól.) — Bátjan kimondom, hogy ninc szebb fa a világon a kajácsonfánál — ezek a bájosan csengő szavak hangzottak el ma délután egyragyogó szemű, öt éves fiucska ajkáról, aki fehér kórházi köpenykéjében a Stefánia-gyermekkórház szépen csillogó karácsonyifa alatt néhány jól betanult és megható szóval kívánt boldog ünnepeket orvosuknak, Bókay professzornak, valamint a kórház jótévőinek. A Stefániában ugyanis már ma délután ülték meg karácsony estéjét. Ugy is illik, hogy a beteg gyerekeké legyen az elsőség. Erre a karácsonyfa-premierre boldogan sereglett össze az emeleti nagyteremben ma délután négy órára a külföldi missziók számos tagja, a kórház személyzete és természetesen valamennyi, csak félig is épkezláb kis betege. A karácsonyfán lobogtak a gyertyák, s oldalvást mellette szép fehér táblán volt olvasható:

A nyolcvankettedik karácsonyfa

Mert bizony, nyolcvankettedik karácsonyát ülte meg ma a legszebb, legmodernebb pesti gyermek-kórház. A programm ma is megható kedvességgel pergett le, előbb egy kis fiú, aztán egy kis lány rebegte el a rövid ünnepi köszöntőt, de utána — programmonkivüli számként — az első széksorból egy még szintén nagyon kicsi leányka nem sokat törődve a perc ünnepi hangulatával, szépen fölkelte a maga székecskéjéről és egyenest odatipegett a süteményes tállal megrakott asztalhoz; amely egyéni akciójával természetesen élénk derűtséget keltett.

A fiatalosan friss és fáradhatatlan Bókay professzor meleg szavai után a misszió-hölgyek a megrakott tállakról szaloncukorkát és süteményfélét osztottak ki a mosolygó apróságok között, aztán az alkalmi nő énekkar elénekelt a Himnuszt, s ezzel a szép ünnep — a nagyteremben — véget ért.

De csak a nagyteremben. Mert a kórtermekben csak ezután következett a java. A fehérköpenyes kis betegeket és lábadozókat az orvosnők és apácák visszavezették az egyes osztályokra, s alighogy a gyermekcsereg elhelyezkedett, ki visszafeküdt az ágyacskájába, ki meg az osztály két terme közt levő játszósobájában, hát egyszerre csak nyílt ám az ajtó és betódult rajta egy egész sereg fiatal leány, akik minden egyes kis betegnek elhozták a gyermekbarát-missziók karácsonyi ajándékát. A fiuknak csákót, kardot, trombitát, löverseny- és egyéb játékokat, szép mesék-könyveket, a leánykáknak babát, főzőedényt, kicsi

gyűrődéskát, nyújtófát, csinos kosárcakát, kekszet, csokoládét.

Nosza, lett nagy riadalom a kórtermekben és játszósobákban! A sápadt fiufejecskékre fölrepültek a piros csákók, kard a kézben és megszóltak itt is, amott is a szép trombita. Azok a fekvő betegek is, akik nem lehettek ott a karácsonyfa-ünnepen, boldogan nézegették a kapott angyalfiát.

Egy tegnap behozott két éves leányka lázas álmokban feküdt az ágyban. A kedves nővér lábujjhegyen osont melléje, letéve éjjeli szekrényére a katonra erősített pici játék evőeszközt, tányért, reszelőt, lapátot.

— Majd, ha fölébred, megtalálja

A belgyógyászati osztályon a szintén két esztendő Ancika félkezében csipogó gummi babával, a másikban pojácával hadonászik a légszeszlámpa alatt. A kórház állandó, még pedig egészséges lakója pedig, a négy éves doktor Csibész (igazi nevén Lacika), akit még csecsemő korában vitt oda az anyja s azóta ottfelejtett, sirva kiáltoz hálás ágyacskájában, hogy — Azs a fiju ejvette a tatonámat!

A nagy vidám nyüzsgésnek végre is az vet véget, hogy a kedves nővérek lecsavarják a kórteremben a gázlángot, a Stefánia elsötétedik és így aztán elsötétedik minden, a kis betegek álmukban folytatják a boldog karácsonyi örömeiket.

Zs. L.